

Сергій Савченко – ловець та повелитель кольорів.

Ви коли-небудь замислювались, якого кольору ніч? Вона чорна? Хіба вона лише чорна? Опівночі та близько п'ятої ранку, коли місяць у повні чи в молодик, у мегаполісі чи в нетрях дрімучого лісу – вона різна, чи не так? Кожна ніч, кожна її мить має власний, неповторний колір.

А якого кольору ваша улюблена музика? А ваші почуття? Якого кольору страх? Нетерпіння?

Бажання? Трепет? Кожен момент життя наповнений певними кольорами, які будь-хто може спробувати розгледіти, та не кожен у змозі їх упіймати й зафіксувати. Зовсім інша справа – Сергій Савченко, ловець та повелитель кольорів.

Відразу утримаємося від незграбних спроб аналізувати-інтерпретувати живопис Сергія Савченка, оскільки його живопис не потребує інтерпретації. Він сам із вами заговорить, і з цього може вийти вельми захоплюючий діалог на чуттєво-інтуїтивному рівні.

Це живопис кольору. Кольору, який хочеться їсти, пити, вдихати – всіляко зливатися з ним воєдино, розчинятися в ньому чи розчиняти його в собі. Вдихнувши цей живопис, хочеться не видихати, хочеться не кліпати, щоб не прогледіти щось невловиме і, тим більше, важливе. Так починається діалог між вами і роботами Сергія Савченка.

Мистецтво можна побачити в усьому, навіть у тому, як людина дихає, в рухах її пальців, у тому, як вона розставляє наголоси в реченні. Савченко не займається творчістю – він творчістю живе. Він сам творчість. А його живопис – це лише та мала частинка його творчості, яка може і має бути перенесена на полотно.

Подивіться натюрморти Сергія Савченка. Це вдалий приклад того, як кольорові площини конкурують із формою і, зрештою, перемагають її, лишаячи від неї кілька штрихів і трохи нерівних ліній. Тому в натюрмортах відображається унікальна «система речей» Сергія Савченка, де він, як перша людина, дає кожній речі ім'я. Більше того, він створює Образ цієї речі. Адже існують речі, а окремо існують їх образи. Згадаймо стільці Ван Гога – це ряд образів стільців. Так само і Савченко створює неповторні образи предметів, ставить акценти на деталях, на деталях деталей...

Подивіться його галерею його жіночих «ню»: вони настільки ж відверті, як і сам художник. Спершу вони можуть здатися вульгарними, грубими, подекуди, навіть перверсійними. Проте це лише до того моменту, як ви познайомитеся з їх автором. Його часто запитують, чому він стільки уваги приділяє жіночій фігурі, на що він в одному інтерв'ю відповів: «А чому ні? Якщо б я малював тварин без шкіри чи ще щось надзвичайне, то це було б дивно і я зрозумів би чому мене про це питають. Вибір жіночої фігури як об'єкта творчості мені видається чимось звичайним і органічним, що не повинно викликати якихось запитань».

Подивіться його портрети й автопортрети. Вони гранично чесні, відверті, позбавлені поетизації та романтики, натомість переповнені психологізмом та легкою іронією, що межує із самоіронією.

Портрети, створені Сергієм Савченком, – це ніби усмішки на опущених кінчиках губів.

Поговоріть, нарешті, з самим Сергієм Савченком. Після кількох хвилин живого спілкування в неформальній атмосфері вас може збентежити його чуттєва відвертість та химерні фантазії. А його спостережливість та проникливість змусять вас почуватися беззахисним та мало не голим.

Та навіть не намагайтеся кривити душею чи здаватися тим, ким ви не є насправді – це марно, лише опинитеся ні в сих, ні в тих, коли Савченко вас «розкусить». Але згодом ви зрозумієте, що нема необхідності вмикати свої захисні механізми. Зрозумієте, що відвертість – це не лише спосіб мислення цього художника, а й дуже цінна риса характеру, яку і вдень зі свічкою не знайдеш. Але й не сподівайтесь, що Сергій Савченко відкриє вам душу. Попри всю відвертість, головне все одно лишиться поза кадром.

А бажаєте конкретики – ось вона.

Тож, Сергій Савченко народився 1972 року у Львові. Року 1991-го закінчив Львівський коледж декоративно-прикладного мистецтва ім. І. Труша, а 1998-го – Львівську академію мистецтв. Мешкає і працює у Львові. Одружений, має трьох дітей. Успішно виставляє і продає свої роботи в Європі, хоча, як сам зізнається, досі йому було приємніше показувати те, що він робить, в Україні.

Останнім часом, переживаючи один із найпродуктивніших періодів творчості, Савченко експериментує з матеріалами, створює інсталяції, влаштовує перфоманси, працює з фотографією, пробує сили в мультимедійних напрямках мистецтва. Проте, живопис, як і раніше, лишаяється головною його пристрастю.

Юлія Камінська, мистецтвознавець